

Arrest

**nr. 40 371 van 18 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mechelen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen van 31 december 2009 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. DAOU, die loco advocaat B. DE KEYSER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 december 2009 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 31 december 2009 treft de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen een beslissing tot weigering van inoverwegingneming van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Deze beslissing wordt betekend op 31 december 2009. Dit vormt de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

*“(…) De genaamde / de persoon die verklaart te heten (A.S.) (naam en voornaam),
van Marokko nationaliteit,
geboren te (...) , op (in) (...)*

heeft zich op 2/12/09 (via aangetekende zending) bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

*Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: (...)
Uit de controle op 24/12/2009 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.*

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Met een faxbericht van 23 februari 2010 vraagt de advocaat van de verzoekende partij, P. MEULEMANS, om een uitstel van de zaak. Zij stelt dat ze zich had ingeschreven voor een cursus overheidsopdrachten die doorgaat op 25 februari 2010 van 9 u tot 13u, waarvoor ze zich ingeschreven had op 28 januari 2009 en waarvoor ze onmiddellijk geld had gestort.

2.2. Zoals ter terechtzitting reeds meegedeeld werd, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij op 18 januari 2010 zowel een beroep tot nietigverklaring als een vordering tot schorsing van de thans bestreden beslissing heeft ingediend. Hieruit kan worden afgeleid dat, naar de mening van de verzoekende partij, het beroep dringende behandeling door de Raad behoeft. Het indienen van een vordering tot schorsing van de bestreden beslissing houdt immers in dat, naar de mening van verzoekende partij, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de door haar bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te veroorzaken en deze vordering bij voorrang dient te worden beslecht. Het toekennen van enig uitstel van de terechtzitting, behoudens bijzondere omstandigheden, is niet te verenigen met de door de verzoekende partij gewilde spoedbehandeling van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling (cfr. RvS 30 november 2001, nr. 101 391). Het volgen van een cursus overheidsopdrachten kan niet beschouwd worden als een bijzondere omstandigheid. Verder werd de oproeping voor de terechtzitting blijkens het rechtsplegingsdossier betekend op 3 februari 2010. Dit laat de advocaat van de verzoekende partij ruimschoots de tijd om de nodige schikkingen te treffen met het oog op vertegenwoordiging van de verzoekende partij. Het heeft alleszins de advocaat niet verhinderd om een confrater aan te stellen die op de terechtzitting zorg dient te dragen voor het uitstel. Het uitstel werd derhalve niet toegekend. De confrater van advocaat P. MEULEMANS heeft hieromtrent geen bezwaren geuit en heeft de vertegenwoordiging van de verzoekende partij ter terechtzitting op zich genomen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ter terechtzitting verklaart de raadvrouw van de verzoekende partij dat verzoekster “gerepatrieerd” werd, maar dat zij ondertussen “terug” is. Zij poneert dat verzoekster nog wel degelijk belang heeft bij onderhavig beroep. De verwerende partij onthoudt zich van het innemen van een standpunt omtrent verzoeksters belang.

3.2. Verzoekster toont niet aan dat zij “terug” verblijft op het adres waar de verwerende partij op 24 december 2009 een woonstcontrole uitgevoerd heeft of minstens verblijft op het grondgebied van de stad Mechelen. Derhalve dient ambtshalve vastgesteld te worden dat verzoekster uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing geen enkel voordeel kan halen. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing maakt niet dat verzoeksters aanvraag in overweging dient genomen te worden. Het houdt wel in dat, mocht verzoekster op hetzelfde adres verblijven of minstens op het grondgebied van de stad Mechelen, de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen een nieuwe woonstcontrole dient uit te voeren waarbij rekening gehouden moet worden met de motieven van het vernietigingsarrest. Verzoekster toont dit in casu echter niet aan en dus toont verzoekster niet aan welk belang zij heeft bij een eventuele vernietiging van een beslissing tot niet in overwegingname van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die getroffen werd door de

gemachtigde van de burgemeester van Mechelen. Het kwam verzoekster toe om na de tussengekomen repatriëring haar belang bij het beroep te actualiseren, wat zij in casu nagelaten heeft te doen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk bij gebrek aan een actueel belang (cfr. RvS 5 februari 2002, nr. 103 212, RvS 13 augustus 2002, nr. 109 731 en RvS 24 oktober 2005, nr. 150 593).

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA